

Stališča glede (ne)objav nekaterih sklepov

1. Grajeno javno dobro

V zvezi z vprašanjem glede pravne narave sklepa vlade oziroma sklepa občinskega sveta o določitvi grajenega javnega dobra, ki se sprejme na podlagi 260. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-1O, 78/23 – ZUNPEOVE, 95/23 – ZIUOPZP, 23/24, 109/24, 25/25 – odl. US, 75/25 in 14/26; v nadaljnjem besedilu: ZUreP-3), in s tem povezanim vprašanjem obveznosti njegove objave v Uradnem listu Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: uradni list), vam sporočamo naslednje.

ZUreP-3 v 260. členu ureja postopek za pridobitev statusa grajenega javnega dobra tako na državni kot tudi lokalni ravni.

Glede na to, da se vaše zaprosilo primarno nanaša na objavo občinskih aktov v povezavi z določitvijo statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena, se v nadaljevanju osredotočamo na tozadevne akte, čeprav bo smiselno enako razlago oziroma prakso treba uporabiti tudi za akte, ki jih na podlagi 260. člena ZUreP-3 sprejme vlada.

Status grajenega javnega dobra lokalnega pomena se v skladu s prvim odstavkom 260. člena ZUreP-3 pridobi z ugotovitveno odločbo, ki jo na podlagi sklepa občinskega sveta po uradni dolžnosti izda občinska uprava. Drugače velja za primere po drugem odstavku 260. člena ZUreP-3, ko se status grajenega javnega dobra lokalnega pomena določi nepremičninam, ki so v območju državnega prostorskega izvedbenega akta. V tem primeru se status grajenega javnega dobra lokalnega pomena pridobi po pridobitvi predhodnega soglasja ministrstva, v pristojnost katerega spada prostorska ureditev, načrtovana z državnim prostorskim izvedbenim aktom. Še nekoliko drugače se posebnosti urejajo v četrtem odstavku istega člena.

Nadalje je v tretjem odstavku istega člena določen postopek sprejetja sklepa občinskega sveta. Ta se sprejme na podlagi predloga župana, ki mora vsebovati navedbo pravne podlage, iz katere je razvidno, da lahko zemljišče, objekt ali njegov del pridobi status grajenega javnega dobra, uporabno dovoljenje, kadar je to predpisano, in izpis iz katastra nepremičnin ali katastra gospodarske javne infrastrukture.

V petem do devetem odstavku 260. člena ZUreP-3 pa se urejajo stvarnopravne predpostavke za uspešno izvedbo postopka izdaje ugotovitvene odločbe o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra, na podlagi katere pristojno sodišče pri taki nepremičnini po uradni dolžnosti vpiše zaznambo o javnem dobru v zemljiško knjigo.

Če lahko glede odločbe o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra nedvomno ugotovimo, da sodi med posamične pravne akte, glede katerih tudi ZUreP-3 in Zakon o objavljanju v Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 83/25; v nadaljnjem besedilu: ZOUL) ne predvidevata objave v uradnem listu, pa je za pridobitev odgovora na vprašanje glede objave sklepa občinskega sveta o določitvi grajenega javnega dobra treba preučiti pravno podlago za njegovo sprejetje.

Iz zakonske pravne podlage (260. člena ZUreP-3) najprej izhaja, da sklep, ki ga sprejme občinski svet, ni vključen v formalni nabor predpisov, ki jih v skladu s 65. členom Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSL-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US, 102/24 – ZLV-K, 83/25 – ZOUL in 10/26) izdaja občina (odlok, odredba, pravilnik in navodilo). Zakon

(ne ZUreP-3, ne ZOUL niti kak drug zakon) prav tako ne določa izrecno, da bi se tovrstni sklepi morali objaviti v uradnem listu oziroma uradnemu glasilu občine. Z vidika objavljanja aktov v uradnem listu po novem, ki se presoja po formalnih kriterijih, določenih v 5. členu ZOUL, je torej nesporno, da se bo dosedanja neenotna politika objavljanja tovrstnih sklepov v uradnem listu poenotila na način, da v prihodnje v uradnem listu tovrstni sklepi ne bodo več objavljeni.

Po našem mnenju – in v tem delu se pridružujemo vašim ugotovitvam v zaprosilu glede neizpolnjevanja materialnih kriterijev za splošni pravni akt – tudi iz vsebine tovrstnih sklepov (tj. sklepov o določitvi grajenega javnega dobra) ne izhaja, da bi ti vsebovali splošne in abstraktne pravne norme, prav tako pa iz njih ne izhajajo pravni učinki, ki bi neposredno vplivali na pravice in obveznosti pravnih subjektov. Občinski sveti s takšnimi sklepi oblikujejo svojo odločitev in s tem izrazijo voljo, da naj se na konkretnih zemljiščih (opredeljenih na parcelo natančno) vzpostavi režim grajenega javnega dobra, sam status grajenega javnega dobra pa se v naslednji fazi pridobi z izdajo ugotovitvene določbe, na podlagi katere se v zemljiški knjigi pri nepremičnini vpiše zaznamba o javnem dobru, s čimer se dosežejo tudi publicitetni učinki v skladu s predpisi, ki urejajo zemljiško knjigo.

Na podlagi navedenega lahko zaključimo, da se sklepi občinskega sveta o določitvi grajenega javnega dobra ne v skladu z 260. členom ZUreP-3 ne v skladu s 5. členom ZOUL, ki natančno določa nabor aktov, ki se objavljajo v uradnem listu, ne objavljajo v uradnem listu.

2. Občinska celostna prometna strategija

Glede predloga za objavo sklepa, katerega vsebina se nanaša na ugotovitev, da je Občinski svet [...] sprejel Občinsko celostno prometno strategijo [...], sporočamo, da za objavo tovrstnega procesnega sklepa v Zakonu o objavljanju v Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 83/25) ni pravne podlage, prav tako objave v uradnem listu ne zahteva Zakon o celostnem prometnem načrtovanju (Uradni list RS, št. 130/22 in 22/25; v nadaljnjem besedilu: ZCPN).

Še več, ZCPN ne zahteva niti objave Občinske celostne prometne strategije kot take, zato občine zaradi seznanjanja javnosti te strategije objavijo na spletni strani občine.

3. Določitev skupne vrednosti nepredvidenih pravnih poslov, ki niso zajeti v Načrtu ravnanja z nepremičnim premoženjem občine

4. Določitev izhodiščne cene stavbnih in kmetijskih zemljišč

Za objavo tovrstnih sklepov v Zakonu o objavljanju v Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 83/25; v nadaljnjem besedilu: ZOUL) ni pravne podlage, saj ne gre za predpis.

Prav tako objave v uradnem listu ne zahteva Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 11/18, 79/18 in 78/23 – ZORR; v nadaljnjem besedilu: ZSPDLSL-1). Iz tega razloga se ti sklepi ne objavljajo v uradnem listu, temveč na spletni strani občine.

Enak pristop velja tudi v primeru načrtovanja upravljanja s stvarnim premoženjem države, saj se s tem povezani sprejeti sklepi vlade ne objavljajo v uradnem listu, temveč na osrednjem spletnem mestu državne uprave gov.si.¹

5. Določitev cene izvajanja storitev 24-urne dežurne službe

V zvezi z navedenim sklepom ugotavljamo, da iz Zakona o pogrebni in pokopališki dejavnosti (Uradni list RS, št. 62/16 in 3/22 – ZDeb; v nadaljnjem besedilu: ZPPDej) izhaja, da se glede stroškov (cene)

¹ <https://www.gov.si/teme/stvarno-premozenje-drzave/>

24-urne dežurne službe, ki spada v okvir pogrebne dejavnosti, smiselno uporabljajo določbe 16. člena ZPPDej. Ta določa, da morajo biti cene na voljo na vidnem mestu v prostorih izvajalca pogrebne dejavnosti ter objavljene na njegovih spletnih straneh ali na krajevno običajen način. ZPPDej nadalje določa, da metodologijo za oblikovanje cen 24-urne dežurne službe določi vlada. Uredba o metodologiji za oblikovanje cen 24-urne dežurne službe (Uradni list RS, št. 5/18; v nadaljnjem besedilu: uredba) v 3. členu določa način oblikovanja cene, pri čemer iz določb navedenega člena uredbe izhaja, da pristojni občinski organ ceno, ki jo predlaga izvajalec javne službe, (zgolj) potrdi. V tretjem odstavku 3. člena uredbe je enako kot v ZPPDej naloga objave »potrjene cene« poverjena izvajalcu javne službe, ki mora cenik s potrjeno ceno objaviti na svojih spletnih straneh ali na krajevno običajen način.

Ne ZPPDej ne uredba ne urejata podrobneje potrditve ali določitve cen, prav tako ne določata, izrecno, da bi se akti, s katerimi se manifestira to dejanje (npr. sklepi), morali objaviti v uradnem listu oziroma uradnemu glasilu občine. Prav nasprotno, iz zgoraj navedenih določb je razbrati, da je naloga občinskega organa v teh primerih v bistvu akcesorna dejanjema oblikovanja in objave cene, ki ju mora opraviti izvajalec.

Praksa na lokalni ravni ni poenotena. Posamezne občine namreč sledijo zgornjemu naziranju in na tem področju sprejemajo t. i. sklepe o soglasju k cenam storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb. V teh primerih je nesporno, da za objavo sklepov o soglasju oziroma soglasij kot takih ni pravne podlage za objavo v uradnem listu, saj so soglasja akcesorna aktom, s katerimi se cene izvajalcev gospodarskih javnih služb dejansko določijo. Soglasje se v uradnem listu objavi samo v primeru, ko je že zakonodajalec sam določil obveznost objave soglasja (npr. soglasje v skladu z 12. členom Zakona o ustanovah (Uradni list RS, št. 70/05 – uradno prečiščeno besedilo in 91/05 – popr.)). Po drugi strani pa poznamo primere občin, kjer ceno storitve določijo z odredbo, ki je po formalnem kriteriju predpis in jo je glede na določbe ZLS treba objaviti v uradnem glasilu (posledično in skladno z ZOUL tudi v uradnem listu).

Z vidika objavljanja aktov v uradnem listu po novem, ki se presoja po formalnih kriterijih, določenih v 5. členu ZOUL, se bo dosedanja neenotna praksa objavljanja tovrstnih sklepov v uradnem listu poenotila na način, da se v prihodnje v uradnem listu tovrstni sklepi ne bodo več objavljali.

Pri utemeljitvi tega pristopa se je mogoče nasloniti tudi na odločitve Ustavnega sodišča. Slednje je nedavno soglasno zavrglo² pobudo za oceno ustavnosti sklepa, s katerim je ljubljanski mestni svet septembra 2025 podražil vozovnice Ljubljanskega potniškega prometa (LPP). V obrazložitvi je navedlo: »Iz ustaljene ustavnosodne presoje izhaja, da akti, ki določajo konkretno ceno storitev javne gospodarske službe in ki ne vsebujejo pravil, ki bi opredeljevala metodologijo za oblikovanje teh cen, nimajo pravne narave predpisa.«

Po ustaljeni presoji Ustavnega sodišča torej šteje za predpis vsak akt, ki vsebuje splošne in abstraktne pravne norme, s katerimi se urejajo pravice in obveznosti pravnih subjektov, ali pravne norme, ki navzven povzročajo pravne učinke (t. i. eksterno delovanje), med katere pa sklepi o potrjevanju cen obveznih občinskih gospodarskih javnih služb ne spadajo.

6. Sklepi o oblikovanju cen obveznih občinskih gospodarskih javnih služb na področju oskrbe s pitno vodo, odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode ter ravnanja z odpadki

V zvezi z oblikovanjem, potrjevanjem (določanjem) in objavljanjem cen na področju oskrbe s pitno vodo, odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode ter ravnanja z odpadki področna zakona, to sta Zakon o oskrbi s pitno vodo ter odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode (Uradni list RS,

² Sklep U-I-14/26 z dne 12. 3. 2026, dostopno na: <https://www.us-rs.si/sl/zadeve-in-odlocitve/odlocitve/u-i-1426>.

št. 21/25) in Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV, 56/25 – PoZ in 11/26 – odl. US), in podzakonski predpisi, sprejeti na njuni podlagi, vsebujejo smiselno enake določbe, kot je opisano v prejšnji točki, pri čemer so na področju oskrbe s pitno vodo pristojnemu organu občine dodana še nekatera dodatna pooblastila oziroma možnosti vpliva na določitev končnih cen.

Ob upoštevanju pravnega okvira na tem področju in ustavnosodne prakse menimo, da tudi za te sklepe velja enako, torej da ne gre za predpise oziroma splošne akte, ki bi se morali objaviti v uradnem listu.

7. Postavitev začasnega nujnega objekta

V zvezi s Sklepom o postavitvi začasnega nujnega objekta [...], ki ste ga odredili v objavo, vam sporočamo, da izdajatelj uradnega lista v skladu s tretjim odstavkom 12. člena Zakona o objavljanju v Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 83/25; v nadaljnjem besedilu: ZOUL) pred objavo akta preveri, ali gre za akt iz 5. člena ZOUL in je njegova objava odrejena v skladu s tem zakonom.

Na tej podlagi ugotavljamo, da navedeni sklep ne spada v nabor aktov iz 5. člena ZOUL, prav tako tudi področna zakona, ki sta navedena kot pravna podlaga za izdajo tovrstnega sklepa, ne določata, da bi se tovrstni akti morali objaviti v uradnem listu.

Na podlagi Gradbenega zakona (Uradni list RS, št. 199/21, 105/22 – ZZNŠPP, 133/23, 85/24 – ZAID-A, 47/25 – odl. US in 75/25; v nadaljnjem besedilu: GZ) je objava v uradnem listu predvidena le za sklepe občine o ugotovitvi javne koristi za prednostno izdajo gradbenega dovoljenja, medtem ko v primeru začasnih objektov objava v uradnem listu ni predvidena.

Enako stališče glede obveznosti objave sklepa, ki ureja postavitev začasnega nujnega objekta, ima tudi pristojno ministrstvo, in sicer da se na podlagi drugega odstavka 4. člena GZ sklep občinskega sveta o postavitvi začasnega nujnega objekta, enako kot sklep vlade, če gre za primer postavitve začasnega nujnega objekta, ki je potreben za izvajanje nalog iz pristojnosti države, ne objavi v uradnem listu.

8. Lokalni programi za kulturo in letni programi športa

V zvezi s sklepoma, ki se nanašata na sprejetje lokalnega programa za kulturo oziroma letnega programa športa, po preučitvi ugotavljamo, da ne gre za akta, ki bi se v skladu z ZOUL objavila v uradnem listu. Razumemo, da so posamezne občine vzpostavile prakso, da so te programe pošiljale v objavo v uradni list, vendar pa to po novi zakonski ureditvi to ni več predvideno.

Za primer lokalnega programa za kulturo tudi področni Zakon o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 4/10, 20/11, 111/13, 68/16, 61/17, 21/18 – ZNOrg, 3/22 – ZDeb, 105/22 – ZZNŠPP, 8/25 in 77/25) izrecno ne določa obveznosti, da bi se ti programi morali objavljati v uradnih glasilih občin oziroma v uradnem listu. Za namene zagotavljanja transparentnosti in enostavnega dostopa do teh dokumentov je bila pri Ministrstvu za kulturo vzpostavljena evidenca lokalnih programov za kulturo, v katero jih je treba vpisati.

Smiselno enako velja tudi ob upoštevanju določb Zakona o športu (Uradni list RS, št. 29/17, 21/18 – ZNOrg, 82/20, 3/22 – ZDeb, 37/24 – ZMat-B in 10/26), ki obvezne objave v uradnih glasilih (in niti na spletnih straneh) ne predvideva.

Seveda pa ni prepričeno, da občina zaradi dodatne informiranosti prebivalstva programe objavi na svoji spletni strani.

9. Statusne spremembe javnega zavoda

Statusne spremembe zavoda se lahko določajo izključno in samo z odlokom (torej z Odlokom o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda [...]), ne pa s sklepom.

10. Določitev javne infrastrukture na področju kulture

V 5. členu ZOUL je določeno, kateri akti pridejo v poštev za objavo v uradnem listu. Sklepi o določitvi javne infrastrukture na področju kulture v tem naboru niso zajeti, saj nimajo narave predpisa oziroma ne vsebujejo splošnih in abstraktnih pravnih norm, prav tako iz njih ne izhajajo pravni učinki, ki bi neposredno vplivali na pravice in obveznosti pravnih subjektov. Če bi veljalo slednje, bi morali biti sprejeti v eni izmed oblik aktov (odlok, odredba, pravilnik ali navodilo), ki jih za urejanje zadev iz pristojnosti občine predvideva 65. člen Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US, 102/24 – ZLV-K, 83/25 – ZOUL in 10/26).

Prav tako ugotavljamo, da že Zakon o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 4/10, 20/11, 111/13, 68/16, 61/17, 21/18 – ZNOrg, 3/22 – ZDeb, 105/22 – ZZNŠPP, 8/25 in 77/25) v 70. členu govori o sklepih in izrecne objave v uradnem listu ne zahteva. Iz istega razloga se v uradnem listu ne objavljajo niti sklepi, ki jih iz tega naslova sprejme vlada.

Razumemo, da so posamezne občine vzpostavile prakso, da so te sklepe pošiljale v objavo v uradni list. Z vidika objavljanja aktov v uradnem listu po novem, ki se presoja po formalnih kriterijih, določenih v 5. členu ZOUL, je torej nesporno, da se bo dosedanja neenotna politika objavljanja tovrstnih sklepov v uradnem listu poenotila na način, da v prihodnje v uradnem listu tovrstni sklepi ne bodo več objavljeni.

Za namene zagotavljanja transparentnosti in enostavnega dostopa informacij o javni infrastrukturi na področju kulture je Ministrstvo za kulturo vzpostavilo namensko evidenco:
<https://www.gov.si/zbirke/storitve/vpis-v-evidenco-javne-kulturne-infrastrukture/>.

Ne glede na navedeno pa ni prepričano, da občina sama zaradi dodatne informiranosti prebivalstva te sklepe objavi na svoji spletni strani.

11. Priprava OPN in OPPN

V primeru sklepov, ki se sprejmejo na podlagi 81. in 119. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 95/23 – ZIUOPZP, 23/24, 109/24, 25/25 – odl. US, 75/25 in 14/26; v nadaljnjem besedilu: ZUreP-3), ni pravne podlage za njihovo objavo v uradnem listu, in sicer ne v omenjenem zakonu ne v Zakonu o objavljanju v Uradnem listu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 83/25). Tovrstni sklepi se objavijo v prostorskem informacijskem sistemu.

Izjema od zgoraj zapisanega so sklepi o pripravi OPPN za odpravo posledic naravne nesreče, ki se sprejmejo na podlagi 133.a člen ZUreP-3, ki ga je uvedel Zakon o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 (Uradni list RS, št. 95/23, 117/23, 131/23 – ZORZFS, 62/24 in 47/25) in ki v osmem odstavku določa:

»(8) Obvezni strokovni podlagi iz petega in šestega odstavka tega člena se izdelata pred pripravo OPPN za obnovo in sta sestavni del sklepa o pripravi OPPN za obnovo. Del strokovnih podlag iz prejšnjega stavka je tudi strokovna ocena o tem, ali je zaradi spremembe namenske rabe ali podrobnejše namenske rabe ali prostorskih izvedbenih pogojev, potrebno izvesti celovito presojo vplivov na okolje. **Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije najpozneje v šestih mesecih od naravne ali druge nesreče.**«.

12. Ugotovitev javne koristi

V zvezi s sklepom o ugotovitvi javne koristi tako iz obrazložitve ZUreP-2 in enako ZUreP-3 izhaja, da pri teh sklepih zakon določa »dodatno verifikacijo javne koristi preko vlade ali občinskega sveta, v katero pa vključuje tudi sodelovanje javnosti«. S tem občinski sveti in vlada izrazijo voljo, da se konkretna zemljišča (opredeljena na parcelo natančno) »rezervirajo« za izvedbo gradenj, ki so v javnem interesu, ali za izvedbo omilitvenih in izravnalnih ukrepov po ZON, in s čimer se izvede prva faza v postopkih razlastitve in postopkih omejitve lastninske pravice. Od slednjih se v ZUreP-3 omenjata le začasna pravica uporabe in služnost.

Nesporno gre za eno od pomembnih faz v zapletenih postopkih po ZUreP-3, ki pa se zakonodajalcu vendarle ni zdela tako pomembna, da bi v zakonu izrecno določil, da se tovrstni sklepi objavijo v uradnem listu (drugače npr. v 20/2 ZUreP-3: »Odločitev o razrešitvi nasprotja javnih interesov sprejme vlada s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«; ali npr. v 133.a/8 ZUreP-3: »Sklep o pripravi OPPN za obnovo se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«, in drugi primeri).

Iz podobnih razlogov, kot so različna sodišča³ odločila, da pri sklepu o ugotovitvi javne koristi ne gre za »posamični akt v smislu 2. člena ZUS-1, ki bi ga bilo dopustno izpodbijati s tožbo v upravnem sporu« (ker ne posega v pravni položaj posameznika, pravne osebe ali druge osebe, ki je lahko stranka v postopku oziroma ker se z njim ne odloča o pravici, obveznosti ali pravni koristi take osebe), pri njem prav tako ni najti lastnosti, ki bi jih bilo mogoče opredeliti kot materialne kriterije za splošni pravni akt, saj ne vsebuje splošnih in abstraktnih pravnih norm (nesporno vsebuje izključno konkretne pravne norme), prav tako pa iz njegove vsebine ne izhajajo pravni učinki, ki bi urejali pravice in obveznosti pravnih subjektov in posledično neposredno učinkovali navzven (nesporno se vsi ti učinki dosežejo šele z različnimi upravnimi odločbami, kot so npr. razlastitvena odločba, odločba dovolitvi izvedbe postopka za ureditev mej, parcelacije, merjenj, raziskav terena in drugih pripravljalnih del na nepremičninah, odločba o odkupu preostalih nepremičnin, odločba o odmeri odškodnine oziroma določitvi nadomestila v nepravdnem postopku, odločba o ustanovitvi služnosti v javno korist, odločba o ukinitvi pravice uporabe in druge).

Konkretna zemljišča, ki so navedena v sklepu o ugotovitvi javne koristi, so lahko v nadaljnjih postopkih brez vsakršnih posledic, odškodnin, nadomestil ipd. tudi izključena iz ureditvenega območja sklepa, če se npr. ugotovi, da ta za izvedbo gradnje niso (več) nujno potrebna. Tak primer je vrnitev nepremičnine, če razlastitveni upravičenec v danem roku ne zagotovi začetka gradnje objekta ali objektov, zaradi katerih je bila predlagana razlastitev (213. člen ZUreP-3) ali npr. ukinitvev služnosti v javno korist in pravice uporabe (214. člen ZUreP-3). Prav tako pa iz zakona ne izhaja, da bi se v nadaljnjih postopkih ne smelo kakšne nepremičnine (mimo sklepa) še tudi dodati. Prav nasprotno. Če razlastitveni zavezanec v postopku razlastitve ugotovi, da bi z razlastitvijo dela njegovih nepremičnin zanj izgubila gospodarski pomen tudi lastninska pravica na preostalem delu njegovih nepremičnin, lahko med razlastitvenim postopkom zahteva, da razlastitveni upravičenec odkupi tudi te nepremičnine, o čemer odloči upravni organ hkrati z odločitvijo o razlastitvi (212. člen ZUreP-3). Skratka, o vseh posegih v pravice in koristi odločajo upravni organi in nepravdno sodišče z odločbami, pri čemer na sklep o ugotovitvi javne koristi niso vezani niti po predmetu (zemljišča z parcelnimi številkami in površine, izražene v m²) niti po vrsti posega (odvzem in/ali omejitev lastninske pravice).

³ Glej na primer VSRS Sklep I Up 84/2024, kjer je navedeno:

»Pravilnost takšnega stališča potrjujejo tudi razlogi sklepa Ustavnega sodišča Up-804/20-4, U-I-355/20-4 z dne 21. 9. 2020, na katerega se je sklicevalo Upravno sodišče, pred tem pa tudi že Vrhovno sodišče v sklepu I Up 85/2022 z dne 24. 5. 2023. V njem je Ustavno sodišče sprejelo stališče, da gre pri sklepu v smislu drugega odstavka 194. člena ZUreP-24 (kakršen je tudi sklep Vlade v obravnavanem primeru) po vsebini za posamični (deklaratorni upravni) akt, katerega namen je rešiti vprašanje nujne potrebnosti gradnje konkretnega objekta javne infrastrukture in njene javne koristi, in čeprav konkretno opredeljuje nepremičnine, ne vsebuje odločitve o kakšni pravici, obveznosti ali pravni koristi pritožnikov.«.